

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **M. H.**, zastoupená JUDr. Marcelou Scheeovou, advokátkou se sídlem Štupartská 4, Praha 1 – Staré Město, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem Květná 15, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 3. 2013, č. j. 10 A 110/2012 - 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 6.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Marcely Scheeové, advokátky se sídlem Štupartská 4, Praha 1 – Staré Město, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 11. 3. 2013, č. j. 10 A 110/2012 - 62, rozhodl tak, že ZIMBO Czechia, s. r. o. se sídlem Na Zátorách 8, Praha 7 není osobou zúčastněnou na řízení o žalobě, kterou podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 7. 9. 2012, č. j. BK942-2/99/9/9/2012-SŘ. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost a současně požádala o přiznání odkladného účinku ve smyslu ust. § 107 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska, zda byla podána osobou k tomu oprávněnou, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004 - 47, které bylo publikováno pod č. 1535/2008 Sb. NSS, vyslovil následující právní názor:

„Institut osoby zúčastněné na řízení upravený v § 34 s. ř. s. představuje komplexní úpravu procesního účastenství pro potřeby soudního řádu správního. Svým pojetím se liší od institutu vedlejšího účastenství v § 92 a § 93 občanského soudního řádu. Zatímco vedlejší účastník dle občanského řádu soudního poskytuje jakousi procesní pomoc jedné ze stran, osoba zúčastněná na řízení hájí svá vlastní práva, která mohou být správním úřadem dotčena. Odlišná koncepce obou forem účastenství je patrná nejen z důvodové zprávy k soudnímu řádu správnímu (srov. sněmovní tisk č. 1080/0), ale též z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 15. září 2005, č. j. 1 As 26/2004-63, či rozsudek ze dne 31. srpna 2005, č. j. 7 As 43/2005-51).

Jestliže je smyslem institutu osoby zúčastněné na řízení umožnit osobě od účastníka odlišné bránit vlastní práva a povinnosti, toto pojetí se promítá do žalobní legitimace osoby na řízení zúčastněné. Osoba zúčastněná na řízení sleduje své vlastní zájmy, tedy ochranu svých vlastních práv a povinností. Tyto mohou být v jednotlivém případě shodné se zájmy účastníka, důvodem jejich shody je však průnik dvou různých množin v jednotlivém případě, nikoliv jejich obecná totožnost.

Usnesení, kterým soud vyslovil, že daná osoba není osobou zúčastněnou na řízení podle § 34 s. ř. s., se může dotknout toliko práv a povinností osoby, která tato práva uplatňuje a nikoliv práv a povinností účastníka. Proti tomuto usnesení mohou kasační stížnosti brojit toliko osoby, které se domnívají, že jim postavení osoby zúčastněné na řízení svědčí a nikoliv účastník, jehož práva a povinnosti nejsou tímto usnesením dotčena.

Tomuto závěru svědčí i procesní úprava přizvání osoby zúčastněné na řízení dle § 34 odst. 2 a 4 s. ř. s. Účastník (žalobce) má vůči soudu pouze právo informační: ve svém návrhu je povinen označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení. Tím však jeho procesní práva končí. Rozhodnutí, zda je daná osoba zúčastněná na řízení vydává předseda senátu, a to buď ve formě negativní (usnesením) nebo pozitivní (přibráním dané osoby jako osoby zúčastněné na řízení pro další řízení bez vydání samostatného usnesení v tomto smyslu). Rozhodnutí však může iniciovat pouze osoba, která si postavení osoby zúčastněné na řízení nárokuje.

Systematickým a logickým výkladem lze pak dovodit, že má-li v prvním stupni nárok na rozhodnutí soudu pouze osoba, která se na soud obrací s žádostí o přiznání statutu osoby zúčastněné na řízení, to samé platí i při přezkumu kasačním. Pouze osoba tvrdící, že je osobou zúčastněnou na řízení má možnost vyvolat rozhodnutí soudu prvního stupně, pouze ta samá osoba pak může proti případnému zamítavému usnesení soudu prvního stupně podat kasační stížnost. Opačný výklad by vedl k absurdní situaci, kdy by hlavní účastník mohl kasační stížností napadat něco, na co nemá nárok před krajským soudem.

Tento závěr je plně v souladu s ústavní povinností (správních) soudů poskytovat ochranu individuálním právům (§ 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod; článek 6 odst. 1 ve spojení s článkem 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Pokud by se osoby, kterým bylo odepřeno postavení osob zúčastněných na řízení domnívaly, že se tak stalo protiprávně, jejich kasační stížnosti a ochrana jejich subjektivních práv poskytnou správní soudy

pokračování

ochrany. V případě hlavního účastníka se však jedná o odlišnou situaci – jeho procesní práva dotčena nejsou.“

Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě podala kasační stížnost stěžovatelka a nikoliv společnost ZIMBO Czechia, s. r. o., které bylo napadeným usnesením krajského soudu odepřeno postavení osoby zúčastněné na řízení, lze výše uvedený právní závěr plně aplikovat i v projednávané věci. Nejvyšší správní soud neshledal důvod k tomu, aby se od něj odchýlil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl, neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť má zato, že rozhodnutím ve věci bez zbytečného odkladu odpadl důvod pro rozhodování o odkladném účinku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí, zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu